

- τῖνος καὶ Πλάτων. δοὺς γὰρ ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ πολέμου (στρατηγῶν δ' ἐτύγχανε) <τὴν> γῆν καταλαβὼν κεχερσωμένην, τὸν ἐπίτροπον καλέσας αὐτῆς ὕψης ἄν' ἔφησεν ‘εἰ μὴ λίαν ὡργιζόμην’. Πλάτων δὲ δούλῳ λίχνῳ καὶ βδελυρῷ θυμωθεὶς, 5 τὸν τῆς ἀδελφῆς υἱὸν Σπεύσιππον καλέσας ‘τοῦτον’ ἔφησεν ἀπελθών ‘κρότησον’ ἐγὼ γὰρ πάνυ θυμοῦμαι’. χαλεπὰ δὲ ταῦτα καὶ δυσμίμητα φαίη τις ἄν. οἶδα καγώ. πειρατέον οὖν Ε εἰς ὅσον οἶόν τ' ἐστὶ τούτοις παραδείγμασι χρωμένους τὸ πολὺ τῆς ἀκρατοῦς καὶ μαινομένης ὑφαιρεῖν δογῆς· οὐδὲ γὰρ ἐσ 10 τᾶλλα ἐνάμιλλοι ταῖς ἐκείνων ἐσμὲν οὔτ' ἐμπειρίαις οὔτε καλοκαγαθίαις. ἀλλ' οὐδὲν ἥττον ἐκείνων, ὥσπερ θεῶν ιεροφάνται καὶ δαδοῦχοι τῆς σοφίας ὅντες, ὅσαπέρ ἐστιν ἐν δυνατῷ, ταῦτα μιμεῖσθαι καὶ περικνίζειν ἐπιχειρῶμεν. τὸ τοίνυν τῆς 15 γλώττης κρατεῖν (περὶ τούτου γάρ, ὥσπερ ὑπεθέμην, λοιπόν εἰπεῖν) εἴ τις μικρὸν καὶ φαῦλον ὑπεληφε, πλεῖστον διαμαρτάνει τῆς ἀληθείας. σοφὸν γὰρ εὔκαιρος σιγὴ καὶ παντὸς λόγου οἰκεῖτον. καὶ διὰ τοῦτο μοι δοκεῖ τὰς μυστηριώδεις τελετὰς F οἵ παλαιοὶ κατέδειξαν, ἵν' ἐν ταύταις σιωπᾶν ἐθισθέντες ἐπὶ 20 τὴν τῶν ἀνθρωπίνων μυστηρίων πίστιν τὸν ἀπὸ τῶν θεῶν μεταφέρωμεν φόβον. καὶ γὰρ αὖ σιωπήσας μὲν οὐδεὶς μετενοήσε, λαλήσαντες δὲ παμπληθεῖς. καὶ τὸ μὲν σιγηθὲν ἐξειπεῖν φάδιον, τὸ δὲ φηθὲν ἀναλαβεῖν ἀδύνατον. μυρίους δ' ἔγωγ' οἶδ' ἀκούσας ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπεσόντας διὰ τὴν τῆς 11 γλώττης ἀκρασίαν. ὃν τοὺς ἄλλους παραλιπὼν ἐνὸς ἦ δυεῖν 25 τύπου ἔνεκεν ἐπιμνησθήσομαι. τοῦ γὰρ Φιλαδέλφου γήμαντος τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην Σωτάδης εἰπών
 ‘εἰς οὐχ δσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὡθεῖς’
 ἐν δεσμωτηρίῳ πολλοὺς κατεσάπη χρόνους καὶ τῆς ἀκαίρου